

Gör infarten attraktiv igen

Text & foto:
Carita Liljedahl

LOVISA Tiden då västra infarten var en betydande landsväg i till Lovisa är förbi. I dag är det via motorvägen bilisterna kommer till Lovisa eller väljer att åka förbi staden. Därför kunde västra infarten byggas om, göras attraktivare på många sätt.

– Enorma potential för området finns, säger stadsarkitekt Maaria Mäntysaari. Nu gäller det för alla att kunna se på det med öppna ögon. I Almska Gärdens andra våning kan alla som är intresserade av frågan bekanta sig med Mika Varpjos diplomarbete "Från landsväg till esplanad". Varpjo är student i landskapsarkitektur och presenterar sina tankar om hur bangårdsområdet och den västra infarten till Lovisa kunde utvecklas. Tidigare i år gjordes en enkät där också Lovisaborna fick framföra sina önskar och komma med idéer om området. Varpjo fick över sextio svar. Även nu finns möjlighet att ge respons på diplomarbetet via blanketter på utställningen.

Före 1972, då den nya infartsbron till Lovisa byggdes, såg området väster om kyrkan mycket anorlunda ut. Att den gamla stationsbyggnaden vid järnvägen revs och att parken kom helt i skymundan ses som ett av den tidens största planeringsmisslag. Området har genom tiderna väckt många känslor hos Lovisaborna.

Mika Varpjo har funderat hur man kunde bygga om infarten och området kring bangården så att deras image förstärks och blir mer stadsliknande. Nu bjuder infarten inte på några upplevelser innan bilisten helt plögligt får kyrkan rakt framför sig. Om bron skulle rivas kunde staden få en mer bulevardliknande infart omgiven av träd.

Trafiken skulle ledas in till stan längs Brandensteinsgatan och ut från stan längs Mannerheimsgatan.

De områden som Varpjo planerat i sitt diplomarbete ägs av staden, bortsett från bangårdsområdet. Stadsarkitekt Mäntysaari säger att förhandlingen förs om att staden skulle få ta över området för att själv kunna planera det, men processen är

Studenten i landskapsarkitektur Mika Varpjo har gjort sitt diplomarbete om hur västra infarten till Lovisa kunde göras mer attraktiv.

Stadsarkitekt Maaria Mäntysaari hoppas att alla med öppet sinne ska kunna se på de möjligheter till utveckling som finns.

tan och ut från stan längs Mannerheimsgatan. De områden som Varpjo planerat i sitt diplomarbete ägs av staden, bortsett från bangårdsområdet. Stadsarkitekt Mäntysaari säger att förhandlingen förs om att staden skulle få ta över området för att själv kunna planera det, men processen är

Om bron rivs kunde Lovisa få en bulevardliknande infart.

tidskrivande. Inom loppet av uppskattningsvis tio år måste infartsbron repareras. I dag uppskattar man att arbetet skulle kosta 700 000 euro.

Med tanke på den processen välkomnar stadsarkitekten en diskussion där man tar i beaktande också de förslag som Varpjo kommer med i sitt diplomarbete.

– Det finns möjligheter att rätta till en del av de stora fel man begick i början av 1970-talet, säger hon.

Låt våra drömmar leva!

KOMMENTAREN

LOVISA En tredimensionell värld öppnar sig på den vita taken i Almska Gärdens övre våning. Ur högtalarna strömmar pianotoner av den vackra balladen Four Adelines.

Videoen låter oss färdas längs västra infarten mot Lovisa kyrka. Den fula bron som ligger tio meter ovanför marknivån

finns inte längre. Bulevarden som leder in mot staden är kantad av träd. Den inte alltför attraktiva bangården ser inte heller ut som förr. På ett stort område i närheten av kyrkan finns otaliga möjligheter till rekreation, bland annat en simhall. Till området leder också en fin gång- och cykelbana.

Det är sommar och solen skiner. Massor av människor rör

sig längs bulevarden och på det uppfärdade området. Här finns en skatepark och ett långt staket som kan vara mycket mer än bara just det. På ytorna kan man visa konst eller plantera växter. I parkkiosken kan vi köpa något gott att äta eller att läsa oss med. På området leker en massa glada barn.

I närheten av infarten finns mycket som är modernt och

innovativt, men även de historiska aspekterna har beaktats. Den gamla fina järnvägsstationen har återuppställt, i och för sig endast som en miniatyrmodell. Det känns som att färdas in en behaglig drömvärld och det är förstas också bara en sådan än så länge. Simhallen kanske vi kan glömma. Men om redan en brädel av allt det fina som studenten i

landskapsarkitektur, Mika Varpjo, insensat kunde förverkligas vore det underbart. Riv den fula bron! Låt oss få en bulevardliknande infart! Om vi inte kan få det, låt oss få en vacker park med en kiosk och ett evenemangstorg. Utan drömmar och visioner kommer vi ingenvart. Så låt oss åtminstone få drömma.

Carita Liljedahl